

Written by

Sunday, 27 December 2009 20:12 - Last Updated Monday, 04 January 2010 07:19

முன்சீப் நீதிமன்றத்தில் தடவை வாங்கினார்கள் தீட்சிதர்கள். பின்னர் கோயில் சம்பிரதாயத்தில் தலையிட அறநிலையைத் துறைக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று கூறி, உயர்நீதிமன்றத்தில் அடத்தடத்தடத் தடவை வாங்கினார்கள். அந்தத் தடவைகள் அனாதையையும் தகர்த்தோம். இத்தனையைக் குப்பிற்கும் அரசாங்கம் சொந்தமாக வாய் திறக்கவில்லை. ஜனவரி 2008க்குள் தமிழ் பாடும் கோரிக்கை பற்றி அறநிலையைத் துறை ஆணையர் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆணையைப் பற்றி அறநிலையைத் துறை நிரூபிக்கின்றோம். அப்போதும் பிப்ரவரி 29 அன்று வந்தது அரசு ஆணை. பின்னர் மார்ச் 2, 2008 அன்று தமிழை அங்கேற்றினோம்.

இது தமிழ் அங்கேறிய கதையின் இரத்தினச் சூரகம். இதன் பொருட்டு ம.க.இ.க., வி.வி.ம., ப.மா.இ.ம., ப.ஜ.தொ.ம., ஆகிய அமைப்புகள் நடத்திய பொதுக்கூட்டங்கள், திருமுனக்கூட்டங்கள், ஒரு இலட்சம் கையெழுத்து இயக்கம், ஊடகங்களில் படைப்புகள், தில்லையிலிருந்து சின்னை உயர்நீதிமன்றத்துக்கும் அறநிலையைத் துறைக்கும் சில நூறு முறை நடந்த நடவைகள், பாட முயன்று சிறைச் சினைப் போராட்டங்கள், தபியடி ஆகிய அனாதையும் இந்த நான்கு ஆண்டுகள் போராட்டத்தில் இரத்தமும் சதையுமாகக் கலந்திருக்கின்றன. முன்னாள் அறநிலையைத் துறை அமைச்சர் வீ.வீ.எஸ்., முன்னாள் நகர்மன்றத் தலைவர் வி.எம்.எஸ்., விடுதலைச் சிறுத்திகள் கட்சியைச் சார்ந்த காவியச்சலைவன், பா.ம.க சட்டமன்ற உறுப்பினர் வேல்முருகன், பரோ.பெரியார்தாசன் ஆகியோர் இப்போராட்டத்திற்குத் துவக்கமுதலே துணை நின்றவர்கள்.

தமிழை அம்பலத்தில் ஏற்றிய மறு கணமே, தீட்சிதர்களின் இடப்பிலிருந்து கோயில் சாவிக்கொத்த இறக்குவதற்கான போராட்டத்தில் கவனத்தைக் குவித்தோம். தமிழுக்காக நடத்திய போராட்டத்தின் ஊடாகத்தான் தில்லையைக் கோயில் குறித்த பல சிதம்பர இரக்கியங்களையும் அறியப் பற்றினோம்.

நீதிக்கட்சியின் ஆட்சிமுதல் தற்போதைய கருணாநிதி ஆட்சி வரையில் அரசாங்கங்கள், இக்கோயிலை அறநிலையைத் துறை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர முயன்றிருக்கின்றன.

Written by

Sunday, 27 December 2009 20:12 - Last Updated Monday, 04 January 2010 07:19

ஆனால், அத்தகைய முயற்சிகள் மர்மமான காரணங்களுக்காகப் பாதியில் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் தீட்சிதர்களின் முறைகடேடுகள் அம்பலமாகி, கோயிலை அற நிலையத்துறை எடுக்கும் துருணத்தில், இந்திரா காந்தியின் தலையீட்டால் எம்.ஜி.ஆர். அரசு பின்வாங்கியது. 1997இல் சன்னை உயர்நீதிமன்றம் நகைக்களவு போன்ற குற்றங்களுக்காக கிரிமினல் வழக்கு போட்டு தீட்சிதர்களை உள்ளே தள்ளுமாறு தனது தீர்ப்பிலேயே அறிவுறுத்தியது. ஆனால், தி.மு.க. அரசு செய்வவில்லை. தீர்ப்பின்படி 1997இல் கோயிலில் திறக்கப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரியின் அலுவலகத்தையும் அபித்து உடைத்தார்கள் தீட்சிதர்கள். அதற்கும் தீட்சிதர்கள் மீது வழக்கு இல்லை. காங்கிரசு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அழகிரி கோயிலை எடுக்கவண்டாமென்று கருணாநிதிக்கு சட்டமன்றத்தில் வண்டுகோள் விடுத்தார். அதன் பின், மீளா உறக்கத்தில் ஆழ்ந்த வழக்கை எழுப்ப அரசு முயற்சிக்கவில்லை.

2008இல், இவ்வழக்கில் நாங்கள் இணைந்து (இம் பிலீட்) கொள்கிறோம். அரசுக்கும் எங்களுக்கும் தான் பிரச்சினை. இவர்களுக்கு வழக்கில் தொடர்பில்லை என்று எங்களையெல்லாம் மீளும் கமராக எதிர்க்கிறார்கள் தீட்சிதர்கள். நாங்கள் நுழைந்த பின், வழக்கை இழுத்தடிப்பதற்கு தீட்சிதர்கள் செய்த ஒவ்வொரு முயற்சியையும் முறியடித்து, இறுதி விசாரணைக்கு வழக்கை நெட்டித் தள்ளிக் கொண்டு வந்தோம். தீட்சிதர்கள் கோயிலில் நிலங்களை விற்றதற்கான ஆதாரங்களை அரம்பாடுபட்டுச் சேகரித்து அவற்றையும் தாக்கல் செய்தோம்.

கோயிலை அரசு மறைக்கொண்டது சரி என்றும், தீட்சிதர்களுக்கு கோயில் சொந்தமல்ல என்றும் 2009 பிப்ரவரியில் நீதிபதி பாணுமதி தீர்ப்பளித்தார். இதற்கெதிராக உயர்நீதிமன்ற பஞ்சாயத்து மலேமுறையீடு செய்தார்கள் தீட்சிதர்கள். பிறகு வழக்கில் ச.சாமி நுழைந்தார். முட்டையடி, உயர்நீதிமன்றத் தபியடி சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து வழக்குத் தள்ளிப்போகிறது. பிறகு, கோயிலை அரசு எடுத்துத் தர சரியே என்று இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட உயர்நீதிமன்ற பஞ்சாயத்து தீர்ப்பளித்தது.

1885இல் தீட்சிதர்களுக்குள் ஏற்பட்ட முரண்பாடு காரணமாக, அவர்களே

Written by

Sunday, 27 December 2009 20:12 - Last Updated Monday, 04 January 2010 07:19

நீ திமனற்றத்தை நாடிய நாள் முதல், இன்றுவரை இந்தக் கோயில் தங்களுடைய சொத்து என்றோ, இதன் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் தாங்கள் தான் என்றோ நிரூபிக்கத்தக்க எந்தவொரு ஆவணத்தையும் அவர்கள் எந்த நீ திமனற்றத்திலும் கொடுத்ததில்லை. எந்தவித ஆதாரமும் இல்லாமல் பல்லாயிரம் கோடி மதிப்புள்ள இந்தச் சொத்தை, 1925 நீ திக்கட்சி ஆட்சிக்காலம் முதல் இன்றுவரை அவர்கள் கைப்பற்றி வதைத் திருந்தார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம், சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து தப்பிக்கும் அவர்களது வழக்குரைஞர்களின் திறமை மட்டுமல்ல; தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியனே என்று கஹும் நாயன்மார்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும், அதிகார வர்க்கத்திலும், போலீசிலும், நீதித்துறையிலும் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான். இவர்களுடைய உதவி இல்லாமல், பலபத்தாண்டுகள் ஒரு வழக்கை விசாரணைக்கே வராமல் தீட்சிதர்களால் இழுத்தடித்திருக்க முடியாது.

தில்லைக் கோயிலுக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று தகவல் அறியும் உரிமையின் கீழ் நாங்கள் கேட்டபோது, 493 ஏக்கர் என்று 2008இல் எங்களுக்கு பதில் வந்தது. 2009 பிப்ரவரியில் 2500 ஏக்கர் என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்தார், அரசு வழக்குரைஞர். 3487 ஏக்கர் என்று இந்த மாதம் பத்திரிகைகளுக்கு பட்டி அளிக்கிறார் அறநிலையத்துறை ஆணையர். எது அறுதி உண்மை?

தீட்சிதர்களின் மோசடியை நிரூபிக்க ஒரு சில சொத்து விற்பனை குறித்த ஆவணங்களை அரூம்பாடு பட்டாத் திரட்டி நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தோம். அரசு நினதைத் திருந்தால் ஓரே நாளில் அத்தனை விவரங்களையும் பதிவாளர் அலுவலகத்திலிருந்து பெற்று நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருக்க முடியும். செய்யவில்லை.

தீட்சிதர்கள் மீதான கொலை, திருட்டு உள்ளிட்ட பல வழக்குகளை சிதம்பரம் போலீசு அப்படியே அமுக்கி விட்டது. அதற்கெதிராகவும் உயர் நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். போலீசு தலமைப்பீடமோ இன்னும் தீட்சிதர்கள் பக்கம்தான் நிற்கிறது.

Written by

Sunday, 27 December 2009 20:12 - Last Updated Monday, 04 January 2010 07:19

நாங்கள் உள்ளே புகுந்து நெட்டித் தள்ளியிராவிட்டால், தமிழக மக்கள் மத்தியில் இப்பிரச்சினையைப் பரவலாகக் கொண்டு சென்றிருக்காவிட்டால், அரசு ஒரு அங்குலம் கூட நகர்ந்திருக்காது என்பதே உண்மை. இன்னமும் நகரவில்லை என்பதும் உண்மை. பிப்ரவரி 29 அன்றே நீதிபதி பாணுமதி அளித்த தீர்ப்பில், ஒரு வாரத்திற்குள் நிர்வாகத்தை அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள் வசம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கும் உத்தரவிட்டிருந்தும், தீர்மானிகள் நிர்வாக அதிகாரியிடம் இதுவரை சாவியை ஒப்படைக்கவில்லை. அரசு கடைக்கூட இல்லை; நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு தொடரவும் இல்லை. இதுதான் உண்மை நிலை. இதன் காரணமாகத்தான் பட்டபாளையம் வீண்போய்விடக் கூடாதே என்று உச்சநீதிமன்றத்திற்கும் நாங்கள் சென்றிருக்கிறோம்.

இரண்டாவது வழக்கு, அனாதைத் துச்சாதியினரும் அரசுக்கராதல் தொடர்பானது. 2006 இல் தமிழக அரசு இதற்கான அரசாணையைப் பிறப்பித்தது. பெரியார் நெஞ்சில் ததைத் துள்ளி எழுந்ததற்காக விழாவும் நடந்து முடிந்தது விட்டது. ஆனால், அரசாணை பிறப்பித்த மறு கணமே, மதுரையைச் சேர்ந்த பட்டர்கள் அதற்கு உச்சநீதிமன்றத்தில் தடையாணை பெற்றுவிட்டனர். அதன் பின்னர், இதற்கான அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதில் அனாதைத் துச்சாதியினரையும் அரசுக்கராதல் வழிசெய்யும் பிரிவதைத் தமிழக அரசு நீக்கிவிட்டது. அதே நேரத்தில் அரசுக்கராதல் பயிற்சிப் பள்ளியில் பல்வகை சாதிகளிலும் பிறந்த சூமார் 250 மாணவர்கள் பயின்று முடிந்தது விட்டார்கள். படித்து முடித்து ஒன்றரை ஆண்டு கழிந்த பின்னரம், சான்றிதழ்கூடக் கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாணவர்களை ஒரு சங்கமாகத் திரட்டியிருக்கிறோம். அவர்கள் சார்பிலும் உச்சநீதிமன்றத்தில் ஒரு மனு தாக்கல் செய்துள்ளோம், 2006ஆம் ஆண்டு முதல் உச்சநீதிமன்றத்தில் தங்கிக் கொண்டிருக்கும் வழக்கை எழுப்புவதற்காக.

அரசியல் சட்டப்பிரிவு 25, 26 ஆகியவற்றுடன் தொடர்புள்ள இந்த வழக்கு மிகக் கடினமானது, அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பார்ப்பன பட்டர்கள் சார்பில் மூன்னாள் சொலிசிட்டர் ஜனெரல் பராசரண் ஆஜராகிறார். சிதம்பரம் வழக்குக்கு

Written by

Sunday, 27 December 2009 20:12 - Last Updated Monday, 04 January 2010 07:19

காசலோலை அல்லது வரவைலோலை அனுப்ப வணேட்டிய முகவரி

S.Raju

S.B.A/c No. 1210 155 24043

Karur Vysia Bank Vridhachalam Bank